

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 1950 (Π.Ο.Η.)
*Έτος Δ'. *Αριθ. 94—Τιμή Φύλλου Δρχ. 500

Γραφεία : *Οδός Χαλκοκονδύλη 7—*Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

*Ο *Επίσκοπος Διανυλείας κ. Πολύκαρπος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

*Εξάμηνος δραχ. 7.000—*Ετησία δραχ. 12.000

*Εξωτερικού: *Εξάμ. δολ. 2.50—*Ετησία δολ. 5

«ΣΤΑΥΡΩΘΗΤΩ ΕΚΡΑΖΟΝ»

*Ιαχή μίσους και κραυγή πάθους ἐδόνει τὴν ἀτμοσφαῖραν τῶν Ἱεροσολύμων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν κοσμοϊστορικῶν γεγονότων τῆς Σταυρώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Σταυρωθήτω, ἔκραζον οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Λαοῦ. Σταυρωθήτω ἔκραζον οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Καὶ ὑπὸ τὰς ἱαχὰς αὐτὰς τοῦ μίσους καὶ τοῦ πάθους ὠδηγήθη ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὁ Δίκαιος καὶ ἀναμάρτητος Ἰησοῦς. Εἰς δὲ τὸν Γολγοθᾶν δὲν ἐσταυρώθη μόνον ὁ Σωτὴρ· ἐσταυρώθη καὶ αὐτὴ ἡ Ἰδέα τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου.

Σκηναὶ παρόμοιαι εἰς τὴν Ἱστορίαν. Ἡ μισητὴ Ἰαχή, ἡ κραυγὴ τοῦ Πάθους ἀκούεται καὶ σήμερον ἀπὸ στόματα Ἀρχιερέων. Σταυρωθήτωσαν παλαιοὶ καὶ σεβάσμιοι συνάδελφοί μας. Σταυρωθήτωσαν οἱ Ἐπίσκοποι Φλωρίνης, Κυκλάδων, Χριστιανουπόλεως καὶ Διανυλείας! Σταυρωθήτωσαν, διότι δὲν ἀνεχόμεθα τὸ μεγαλεῖον τῶν καὶ τὴν ὑπεροχὴν τῶν. Κραυγάζουν οἱ ἀνώτεροι κληρικοὶ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ παραμένουν γονυπετεῖς πρὸ τῶν Κυβερνητικῶν Μεγάρων διὰ νὰ συμπαράσῃσιν εἰς τὸ στυγερόν ἐγκλημα τῶν καὶ τοὺς Κυβερνήτας τῆς φιλελευθέρως μας πατρίδος.

Ποία ὁδὸν καταλαμβάνει τὸν εὐσεβῆ θεατὴν τῆς ἀπαισίας αὐτῆς Σκηνῆς! Ποία διαστροφὴ παρατηρεῖται εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν Ἱγερῶν τῆς Ἐκκλησίας! Ποία ἀντίθεσις τῶν σκιερῶν αὐτῶν σημείων, (τὰ ὁποῖα ἀμαυρῶνουν τὴν λευκότητα τοῦ Χριστιανικοῦ Μεγαλείου,) μὲ τὰ ἀθάνατα παραστήματα τῆς Ἐκκλησίας!

*Ο Ἀθάνατος ἡγέτης τῶν καρδιῶν μας, Ἰησοῦς εἶπεν «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν». *Ο Ἱερὸς Χρυσόστομος εἶπεν, ὅτι καὶ ἐὰν ἡ Πολιτεία τοῦ διέθετε τὸ ξίφος τῆς θᾶ τὸ περιφρόνει διότι ἡ μάχαιρα τοῦ Πνεύματος τοῦ ἀρκεῖ. *Ο δὲ Μέγας Γρηγόριος, ὅταν

ἐγένετο Πατριάρχης Κων)πόλεως καὶ εὗρε τὴν βασιλεύουσαν βεβυθισμένην εἰς τὴν αἵρεσιν τοῦ Ἀρειανισμοῦ, οὐδὲ μίαν ἡμέραν ἠνώχλησε τὴν Κρατικὴν Ἐξουσίαν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν τῆς.

*Ἐναντι ὅμως τῶν φωτεινῶν παραδειγμάτων τῆς Ἱστορίας ἐμφανίζεται σήμερον τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος τῶν Ἀρχιερέων τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐπιζητοῦν ταπεινῶς καὶ δουλοπρεπῶς τὴν ἐγκρίσιν ἑνὸς νεωτέρου Πιλάτου.

Δυστυχία τοὺς ὅμως! *Ἐὰν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εὗρεθῇ ὁ Πιλάτος, ὁ ὁποῖος ὑπέγραψε, τοῦτο συνέβη διότι ἦτο ξένος πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἔθνους καὶ δὲν τὸν ἐνδιέφερεν οὐδαμῶς ἡ τύχη του· δὲν δύναται ὅμως εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ εὗρεθῇ τοιοῦτος Πιλάτος, διότι εἴμεθα Ἐλεύθεροι πολῖται Ἐλευθέρου Κράτους. Δὲν δύναται νὰ εὗρεθῇ ἕνας τοιοῦτος Πιλάτος, διότι οἱ πολιτικοὶ μας, ἀπόγονοι μεγάλων πολιτικῶν καὶ συνεχισταὶ αἰωνοβίων κοινωνικῶν παραδόσεων, εἶναι κατ' ἀρχὴν σάρκες καὶ ὅσα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν ὁσίων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δὲν δύναται νὰ εὗρεθῇ ἕνας τοιοῦτος Πιλάτος διὰ νὰ ὑπογράψῃ τὸ συμβόλαιον τοῦ Πάθους καὶ τῆς Κακίας τῶν διότι τὰς ἔδρας τῆς ἐξουσίας δὲν τὰς ἐξηγόρασαν ἀλλὰ τὰς ἐτίμησαν διὰ τῆς Ἐλευθέρως ψήφου τῶν Ἑλλήνων.

Ναὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Νεωτέρα Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Φιλοθέης, ἕνα Νεώτερον Πιλάτον, διὰ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν Σταύρωσιν εἰς τὸν Γολγοθᾶν τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Δικαίου.

*Ἀλλὰ καὶ εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εὗρεθῇ ἕνας τοιοῦτος Πιλάτος, ἡμεῖς δὲν θὰ ἐγκατα-

λείψωμεν τὸν κατάδικον, ὥστε νὰ φέρῃ μόνος τὸν Σταυρὸν τοῦ Μαρτυρίου. Δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν τὴν Σταύρωσιν τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ἀληθείας. Δὲν θὰ δεχθῶμεν τὸν στραγγαλισμὸν τῆς Ἐλευθερίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχύθη ἀφθονον αἷμα ἡρώων καὶ μαρτύρων. Θὰ ἀμυνθῶμεν, θὰ στρώσωμεν τὰ πτώματά μας, διὰ νὰ βαδίσουν ἐπάνω των οἱ Δεσποτάδες τῆς Μητροπόλεως καὶ νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Θεὸν τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἐλευθερίας διὰ τοὺς ἄθλους των ! ! ! ! Ναί ! οἱ ἰδεολόγοι δὲν ἀπειλοῦν, δὲν τρομοκρατοῦν, δὲν ἐκδικοῦνται. Γνωρίζουν ὅμως νὰ ἀποθνήσκουν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὴν Ἰδέαν των τροφὴν λιπαίνουσαν καὶ αἷμα ζωογόνον.

Τὸν λόγον ἐν τέλει τὸν στρέφομεν εἰς τοὺς πολιτικούς ἡγέτας τῆς πατρίδος μας. Ζητοῦμεν ἀπὸ αὐτοὺς Ἐλευθερίαν. Ζητοῦμεν Δικαιοσύνην. Ζητοῦμεν ἀνωτερότητα καὶ ὑπεροχήν. Ζητοῦμεν νὰ μὴ ἐνοχληθοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς μας καὶ νὰ μὴ ἐξορισθοῦν σεβάσμιμοι γέροντες, εὐεργετήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα. Καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αὐτά, ποὺ ζητοῦμεν θὰ τὰ εὐρωμεν ἐπειδὴ εἰς τὰς φλέβας των ῥέει ἀφθονον τὸ αἷμα ἑνὸς Περικλέους, ἑνὸς Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἑνὸς Βενιζέλου, ἑνὸς Τρικούπη καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν μεγάλων πολιτικῶν, ποὺ ἐλάμπρυναν τὸ στερέωμα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀπαίτησις τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας, θὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ ὅλους τοὺς φιλελευθέρους ἀνθρώπους, μὲ ἀξιέπαινον ἀδιαφορίαν !

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν

Ἀδελφοί,

Μέχρι τοῦ 1923, ἐλατρεῦομεν καὶ ἐδοξάζομεν τὸν Θεόν, ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀπὸ κοινοῦ καὶ κατὰ τὰς αἰωνοβίους παραδόσεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ σύμφωνά μὲ τὸ ἀπὸ 2000 ἐτῶν, κρατοῦν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἡμερολογιακὸν καθεστῶς.

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1923 ἡ πλειοψηφία, τῶν τότε ἀποτελούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον μελῶν, αὐθιγῶς, ὡς ἀναφέρει ἡ ἐν ἔτει 1935 εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τῶν τότε ὑπουργῶν τῶν Ὁρησκευμάτων, παρὰ τὴν γνώμην τῆς Πολιτείας, καὶ ἄνευ γνώμης τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, ἔκρινε σκόπιμον, δι' ἄγνωστον αἰτίαν καὶ λόγον, νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, καὶ νὰ μεταβάλλῃ σὺν τοῖς ἄλλοις, κατὰ χρόνον τὰς ἑορτάς, τὰς Νηστείας καὶ τὰς ἄλλας ἡμέρας τῶν ψυχικῶν ἐξαγνισμῶν, ἀποσχισμένη οὕτω τῶν ἄλλων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, καὶ παραγνωρίζουσα τὸ Δόγμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑνότητος «Εἰς μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν» Ἡμεῖς οἱ ἀποτελέσαντες, τὴν Πανελληνίον Ὁρησκευτικὴν Κοινωνίαν τῶν Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, ἀποτελουμένην

ἐξ ἑνὸς καὶ πλεον ἑκατομμυρίου ἀδελφῶν σας Ἑλλήνων, παρεμείναμεν εἰς τὸ αἰωνόβιον Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, μὲ τὸ ὁποῖον καὶ σεῖς, καὶ οἱ πατέρες σας, καὶ τὰ παιδιὰ σας ἔθρησκευέσθε μέχρι τοῦ ἔτους 1923.

Κυρίως ὅμως ἡ ἐνστασις μας εἶναι ἡ ἐξῆς. Ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα εἶχε νὰ προβῇ εἰς μίαν τοιαύτην μεταρρύθμισιν, δεδομένου ὅτι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ σχετικοῦ Συνοδικοῦ τόμου, δι' οὗ αὕτη ἀνεκρύχθη αὐτοκέφαλος, ἡ ἀρμοδιότης τῆς περιορίζεται εἰς Διοικητικὴς φύσεως ζητήματα (ὡς ἀριθμὸς ἐπισκοπῶν καὶ ἐκλογὴ ἐπισκόπων κ.τ.λ.) ἐνῶ τὸ ἡμερολόγιον ὡς ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐνότητα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἀπετέλει ἀντικείμενον ἀρμοδιότητος μείζονος σώματος, τῆς Πανορθόδοξου Συνόδου. Ἡ Σύνοδος αὕτη ἀποτελοῦν ἡ ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων, ὅλων τῶν ἐπὶ μέρους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ Πατριαρχείων θὰ προελάμβανε τὴν γενομένην διάσπασιν.

Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος φέρει τὸν χαρακτήρα πρωτοφανοῦς αὐθαδείας καὶ αὐθαρεσίας, συνιστώσης τὸ ἀδίκημα τῆς ἀπειθείας καὶ καθιστώσης τὴν οὕτω ἐνεργήσανσαν ὑπόδικον καὶ σχισματικὴν. Ἀντὶ ἄλλων ἐπιχειρημάτων ὑπενθυμίζομεν καὶ αὐθις τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιστημόνων καὶ θεολόγων. Γιατὶ δὲν κάνουν τὸν κόπον νὰ τὴν διαβάσουν ;

Ποῖον ἄραγε ἔγκλημα, διαπράττομεν ἀδελφοί, καθ' ὑμῶν, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, διὰ τῆς ἐμμονῆς μας, εἰς Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν τόσων αἰώνων, τὴν ὁποίαν καὶ ὑμεῖς μέχρι πρό τιнос ἠκολουθεῖτε ;

Καὶ τότε διατὶ μᾶς καταδιώκουν ; Διατὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ Ἐκκλησιαζώμεθα, εἰς τὰς μικρὰς καὶ πτωχὰς Ἐκκλησίας μας ; Διατὶ μᾶς ἀπαγορεύουν νὰ βαπτίζωμε τὰ παιδιὰ μας, νὰ ἐγγρόφωμεν εἰς τὰ ληξιαρχικά Βιβλία, ποὺ ἐγγράφονται καὶ τῶν ἄλλοθρήσκων τὰ παιδιὰ ;

Καὶ διατὶ μᾶς ἐμποδίζουν νὰ τελοῦμε τὸ μυστήριον τοῦ Γάμου μας, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μυστήρια τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας ;

Διατὶ μᾶς φυλακίζουν καὶ στέλλουν τοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς γέροντας Ἀρχιερεῖς μας εἰς μακρινὴν ἐξορίαν, ἵνα ἐκεῖ ἀποθάνωσιν μακρὰν τῶν πνευματικῶν τῶν τέκνων ;

Ποῖος θὰ μᾶς ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα αὐτό, Ἡ Ἐλευθερία τῆς Ὁρησκευτικῆς Συνειδήσεως εἶναι ἀπολύτως ἀναφαίρετον δικαίωμα. Ἐν τούτοις ὅμως ἐν τοιοῦτον δικαίωμα, θὰ παραμείνῃ νεκρὸν καὶ ἀνενέργητον, ἐὰν δὲν ἐξασφαλισθῇ καὶ νομικῶς ἡ ἀντικειμενικὴ ἔκφρασις καὶ ἐκδήλωσις τῆς ὑποκειμενικῆς βιομένης τοιαύτης ἢ τοιαύτης Ὁρησκευτικῆς πίστεως. Δηλαδή δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμιλῶμεν περὶ Ἐλευθερίας τῆς Ὁρησκευτικῆς συνειδήσεως, ἐὰν δὲν ἐπιτρέπωμεν τὴν ἐκτέλεισιν τῆς λατρείας διὰ κλήρου ὁμόφρονος καὶ ὁμοιογενοῦς καὶ ἐὰν

δὲν ἀναγνωρίζωμεν τὰς κατὰ τὴν Θρησκευτικὴν αὐτὴν πίστιν τελουμένας κοινωνικὰς πράξεις καὶ συναπτομένους κοινωνικοὺς δεσμούς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει παίζομεν ἐν οὐ παικτοῖς. Δύναται ὅμως νὰ ἀρνηθῇ τις τὸ δικαίωμα αὐτό, ὅταν καὶ ἡμεῖς συμβάλλωμεν εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῆς Ἑλευθερίας, δι' αἱματηρῶν θυσιῶν;

Ἔτσι οἱ Πνευματικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας, καὶ ὅλοι οἱ Κορυφαῖοι τῶν παρ' ἡμῖν εἰδικῶν, περὶ τὰ Συνταγματικὰ καὶ κανονικὰ ζητήματα, ἀπεφαίνοντο δι' ἐπισήμων γνωματεύσεων καὶ ἀγορεύσεων, ὅτι δικαιοῦμεθα νὰ λατρεύωμεν καὶ νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεόν, σύμφωνα μὲ τὰς αἰωνοβίους παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καὶ τὸ δικαίωμά μας τοῦτο, εἶνε δικαίωμα ἡμῶν ἀκώλυτον καὶ ἀναφαίρετον ἀπορρέον ἀπὸ τὰς διατάξεις, ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1821 ἐλληνικῶν συνταγμάτων, καὶ δὲν εἶναι ἀγαθὴ τις προαίρεσις τῆς Πολιτείας ἢ τῆς Διοικήσεως Ἑκκλησίας ἀνοχή.

Ἀλλὰ τὸ ὅτι δὲν ἡδυνήθη ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσῃ μὲ λογικὰ καὶ ἀδιόσειστα ἐπιχειρήματα, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν οὐρανομήκη κακοήθεια νὰ συσχετίσῃ τὴν κίνησιν τῶν Παλααιομερολογιτῶν μὲ τοὺς ἐνόχους παράγοντας, τῆς Κερατέας. Ὁ Συλλογισμὸς αὐτός, ἀσύνδετος καὶ ἄτακτος καθ' ἑαυτὸν μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν γνωστὸν παραλογισμόν «βράβδος εἰς γωνίαν ἄρα βρέχει». Διότι οὐδέποτε ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ μέρους δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ ὅλον. Ἀλλωστε τὴν κακοήθειαν τῆς Κερατέας ὄχι μόνον ἀπεκηρύξαμεν, ἀλλὰ καὶ κατηγγείλαμεν. Αὐτὰ τὰ γνωρίζουν ὅλοι, καὶ δι' αὐτὸ ἐρωτῶμεν, ὅμως ἀδελφοί: μὴ τυχὸν καὶ ἡμεῖς δὲν ἐπολεμήσαμε μᾶζυ, καὶ δὲν ἐδώσαμεν τὸ ἴδιο καὶ ἄφθονο αἶμα, ἐπάνω ἐκεῖ εἰς τὰ Ἑπειρωτικὰ βουνά, καὶ δὲν ἐστολίσσαμεν καὶ ἡμεῖς μᾶζυ σας τὸ Βίτσι καὶ τὸ Γράμμο μὲ τοὺς τάφους τῶν ὠραίων παιδιῶν μας; Γιατί λοιπὸν μᾶς καταδιώκουν;

Μήπως δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὅπως καὶ σεῖς Ἑλληνες, βαρεῖα φορολογούμενοι διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς κοινῆς πατρίδος; Γιατί λοιπὸν μᾶς ἐμποδίζουν νὰ βαπτισθοῦμε;

Μὴ τυχὸν ἀπὸ μᾶς ἐβγήκε ἔστω καὶ ἓνας Κομμουνιστὴς καὶ προδότης τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων; γιατί μᾶς φυλακίζουν καὶ μᾶς στέλλουν εἰς ἐξορίαν ὅπως τοὺς προδότας κοὶ τοὺς ἐγκληματίας;

Μήπως καὶ ἡμεῖς δὲν προστρέχομεν προθύμως εἰς τὰ προσκλητήρια τῆς πατρίδος; Τότε γιατί μᾶς ἐμπαίζουν καὶ μᾶς καταφρονοῦν; Γιατί ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν δὲν δέχεται τὰ παιδιά μας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐὰν προηγουμένως δὲν ὑπογράψουν «λιβέλλους» κατὰ τῶν γονέων τῶν παλοιομερολογιτῶν;

Ἀφοῦ γνωρίζουν, ὅτι ἡμεῖς εἴχομεν ἀποκόψῃ πᾶσαν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσιν μὲ τὴν Μονὴν τῆς Κερατέας διὰ τὰ ἐν αὐτῇ

συμβαίνοντα ἀπὸ τοῦ 1937, ἐξακολουθοῦν καὶ ἀπὸ σκοποῦ, νὰ μᾶς συγγέουν μετ' αὐτῶν καὶ συμμαχοῦν μετὰ τῆς Μαρίας καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς διώξεις σας;

Εἶναι σκόπιμον καὶ χριστιανικὸν νὰ ἀναμνησθῶν οἱ ἡγέται τῶν καθ' ἡμῶν σκληρῶν Διωγμῶν ὅτι «ἀγάπη ἐστὶν ὁ Θεὸς» καὶ ὅτι αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις δὲν ἐπιβάλλονται δι' ἀστυνομικῶν μέτρων. Καὶ ἔπρεπε ἡ Χριστιανικὴ Ἱστορία νὰ ἔχῃ πείσῃ τοὺς πάντας, ὅτι οἱ διωγμοὶ ἐνδυναμώνουν τὴν πίστιν. Καὶ ὅτι ἡμεῖς οἱ παλααιομερολογίται δοκιμασθέντες ἐπὶ 27 ἔτη ἐν τῇ πίστει, δυνάμεθα μεθ' ὑπερηφάνειας νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὑπέστημεν ἐπιτυχῶς τὴν δοκιμασίαν.

Ἀδελφοί οἱ Διωγμοὶ ἐναντίον ἐνὸς καὶ πλέον ἑκατομμυρίου ψυχῶν ἐλλήνων παλααιομερολογιτῶν πάντοτε μὲν, ἰδιαίτερος δὲ ὑπὸ τοὺς σημερινοὺς ἀνωμάλους καιροὺς, ζημιώνουν ἐπικινδύνως τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πατρίδα.

Καὶ οἱ ὅμοι τῶν ἡγουμένων εἰς τοιαύτας διώξεις, δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ φέρουν τὸ βάρος ἐνὸς τοιούτου θρησκευτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ ἁμαρτήματος.

Ἐνισχύσατε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁμόνοιαν μεταξὺ τῶν ἐλλήνων καὶ ἀποδοκιμάσατε τοὺς Διωγμούς, ποὺ φέρουν τὴν διχόνοιαν καὶ τρέφουν τὸ μῖσος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΜΗΤΕΡΩΝ

Δὲν θέλαμε ποτὲ νὰ ἀφίσωμε τὰς οἰκιακὰς φροντίδας καὶ νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ δημοσίας ὑποθέσεις. Ἐν τούτοις ὅμως ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ἀνήκουμε στὴν Ἑλληνικὴ Κοινωνία, ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν ἐμφάνισίν της καὶ νὰ διαμαρτυρόμεθα διὰ πράξεις ἀδίκους, παρανόμους καὶ ἀντιθέτους μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἑλευθερίας, διὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς ὁποίας προσέφερεν καὶ ἡ Ἑλληνὶς τερραστίας ὑπηρεσίας. Μάλιστα! Ἡ Ἑλληνὶς μητέρα μᾶζυ μὲ τὸ γάλα τῆς ἔδωσεν στὴν νεωτέρα Ἑλληνικὴ γενεὰ καὶ τὴν ἀγάπην της στὴν Ἑλευθερίαν. Ἔτσι παρουσιάστηκαν στὸ Γράμμο καὶ στὸ Βίτσι οἱ νεώτεροι ἥρωες καὶ ἡμίθεοι, οἱ ὅποιοι ἀνέτρεψαν μὲ τὴν θυσίαν τους τὸ φοβερὸ ἐφιάλη, ποὺ ἀπειλοῦσε τὴν Πατρίδα μας.

Ἐν ὀνόματι λοιπὸν τοῦ ἱεροῦ αἵματος τῶν παιδιῶν μας καὶ τῶν ὁσίων τους, ποὺ δὲν εἴχαμε τὴν τύχην νὰ τὰ πλύνουμε μὲ τὰ μητρικὰ δάκρυα τοῦ πόνου, ὑψώνουμε φωνὴν διαμαρτυρίας, διὰ τὰς τελευταίας ἐνεργείας τοῦ Κράτους μὲ τὰς ὁποίας ζητεῖ νὰ στερήσῃ τὴν ἑλευθερίαν μας καὶ νὰ βάλῃ χειροπέδας εἰς σεβασμίους ἱεράρχας, ἡγέτας, κοσμήματα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Αὕτη δὲ τὴ βέβηλη πράξι, ποὺ θὰ σιγματίσῃ ἀνεπανόρθωτα τὸ γόητρον τῆς Πατρίδος μας, ζητοῦν νὰ τὴν στηρίξουν καὶ σ' ἓνα φθονερὸ καὶ σκόπιμο συσχετισμὸ ὅλων τῶν παλααιομερολογιτῶν μὲ τοὺς ὑποδίκους παράγοντας τῆς Κερατέας. Ἐμεῖς ὅμως, ποὺ σεβόμεθα τὴν Ἑθνικὴν καὶ Θρησκευτικὴν παραδόσεις, ἐπειδὴ τὴν θεωροῦμε θεμέλιον τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος

Νὰ ποίους ζητοῦν

Ὁ ὑδέποτε περιμέναμε τὸ πάθος καὶ ἡ μισαλλοδοξία νὰ ὀδηγήσουν στελέχη τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς ἐνεργείας καὶ πράξεις, αὐτόχρημα ποταπάς.

Καὶ κατ' ἀρχὴν πράξις ἀναξία τοῦ γοήτρου καὶ τοῦ τελευταίου κοσμικοῦ, ὑπῆρξε ὁ πονηρότατος συσχετισμὸς ὅλων τῶν παλῶν μετὰ τοὺς ὑποδίκους παράγοντας τῆς Κερατέας. Τοῦτο δὲ διότι δὲν δύναται ἓνας εὐσυνείδητος καὶ τίμιος ἄνθρωπος νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ σύνολον ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν αἰτιῶν· τότε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτηρίσωμεν καὶ τὸ σύνολον τῆς Κρατουσῆς Ἐκκλησίας ὡς κομμουνιστὰς, λόγῳ τῶν ἐκδηλωθέντων φρονημάτων καὶ διαπραχθέντων ὑπὸ τῶν γνωστῶν 2—3 ἐπισκόπων. Οἱ κύκλοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς φαίνεται ὅτι ἐπαίγονται νὰ κρημνίσουν τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ καταξερχίσουν τὸ κύρος τῶν ρασοφόρων. Συγχαίρουν τὸν τύπον διότι ἤνοιξε τὰς στήλας του εἰς τὰ σκάνδαλα τῆς Κερατέας, τὰ ὁποῖα ὑπερετόνισε διὰ τῆς ἀντιμοναχικῆς φαντασίας του. Ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν οἱ κύριοι αὐτοί, ὅτι εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ρασοφόρων τῆς Κερατέας θίγεται αὐτὴ ἡ ἔννοια τοῦ ἱεροῦ σχήματος καὶ τοῦ κλήρου; Ἀλλὰ ἐναντίον τίνων στρέφεται ἡ μῆνις τῶν κυρίων αὐτῶν; Ποίους ζητοῦν νὰ σταυρώσουν; Ποία τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν, τῶν ὁποίων ζητοῦν τὴν ἐξορίαν; Ἄς ἴδωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πρόσωπα τῆς Ὁργῆς τῶν Ἐπισκόπων τῆς Κρατουσῆς Ἐκκλησίας.

μας καθίζουμε τις πράξεις αυτές της Κερατέας, και δηλώνουμε, ότι ουδεμίαν σχέσηιν έχομε με τοὺς πα- ράγοντας αὐτῆς.

Ζητάμε θρησκευτική ἐλευθερία, ὅχι σὰν πλα-
τωνική υπόσχεσι, ἀλλὰ σὰν πραγματική
κατάστασι, πὺν θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἔ-
χωμε Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, Ἐκκλησίες καὶ
ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ ὑπάρξῃ οὐσιαστική
ἐλευθερία θρησκευτικῆς συνειδήσεως.

Ζητάμε νὰ μὴ ἐνοχληθοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς μας, ὁ πρῶνιν Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Κυκλάδων Γερμανός, ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρος, καὶ ὁ Διανφείας Πολύκαρπος.

Ζητᾶμε Σεβασμό, Δ καιοσύνη, Ἐλευ-
θερία.

Ἐπιτροπὴ Ἑλληνίδων Μητέρων

Χριστίνα Αναγνωστοπούλου

Καλλιόπη Φραγγοπούλου

Εἰρήνη Βορρέα

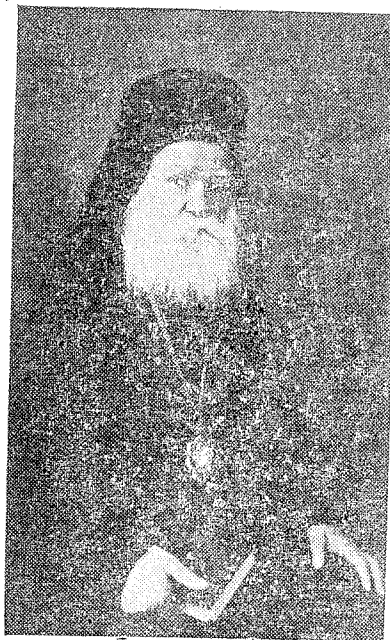
Πασχαλιὰ Φραγγοπούλου

(Ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας «Βραδυνή» καὶ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» τῆς 12/12/50).

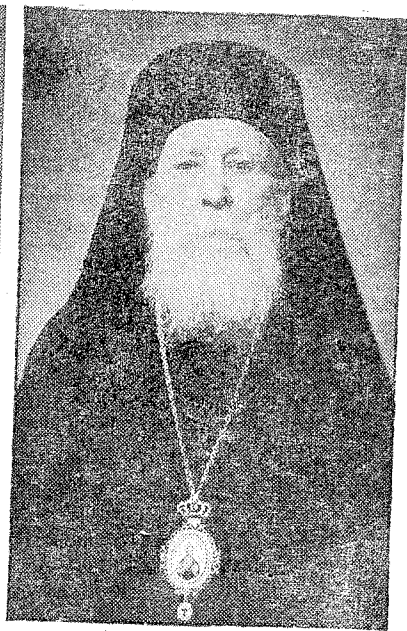
ζητοῦν ἐπὶ πῖνακι εἶναι ὁ **Πανιερώτατος Πρόεδρος**
 τῆς **Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ.**, πρώην **Φλωρίνης**
Χρυσόστομος. Σεβάσμιος Γέρων 82 ἐτῶν πρῶτατος
 κατεκόσμησε τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν καὶ τὴν Ἐκ-
 κλησίαν. Ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας ἠγάπησε τὴν Ἐκκλη-
 σίαν καὶ εἰργάσθη χάριν Αὐτῇ. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν
 Θεολ. Σχολὴν Χάλκης. Διετέλεσε δὲ Μητροπολίτης
 Ἰμβρου, Πελαγονίας, Παραμυθίας καὶ Φλωρίνης.
 Κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἐξορμήσεις τοῦ 1912 ἠγωνίσθη ὑπὲρ
 τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, διακινδυνεύσας καὶ τὴν
 ζωὴν του. Ἐκ τῆς μακρᾶς του Ἀρχιερατικῆς στα-
 διοδρομίας δὲν ὠφελήθη οὔτε ἓνα ὀβολόν. Κατὰ
 πάγκοινων δὲ ὁμολογίαν ἀποτελεῖ ἠθικὸν κεφάλαιον
 τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ συγκεκοτημένην φιλο-
 σοφικῶς καὶ χριστιανικῶς φυσιογνωμίαν. Προσχω-
 ρήσας εἰς τὴν κίνησιν τῶν Παλ(λ)ῶν ἐκ μόνης ἀγά-
 πης πρὸς τὴν πολεμουμένην Ὁρθοδοξίαν, ὅχι μόνον
 οὐδὲν ἐξ αὐτῆς ὄφελος ἀπεκόμισε, ἀλλὰ καὶ ἐξημιώθη.
 Δεύτερος ἀγὼν τῆς Ἀρχιερατικῆς σταδιοδρομίας

Δεύτερος στόχος τῆς Δεσποτικῆς μανίας τῆς κρα-
τούσης Ἐκκλησίας εἶναι ὁ *Σεβασμώτατος Ἐπίσκο-
πος Κυκλάδων κ. Γερμανός*. Πολυμαθεστάτη διά-
νοια καὶ εὐσεβεστάτη καρδιά ὑπῆρξε θερμός λάτρης
τῶν Χριστιανικῶν ἱδανικῶν· ἐφοίτησε εἰς τὴν Θεο-
λογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ
διετέλεσεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη Καθηγητὴς καὶ Ἰσρατικὸς
Προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος εἰς Μασ-
σαλίαν, τιμηθεὶς δι' ἀριστείου ἐξαιρέτως, πράξεων
τοῦ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν. Ἡ προσέλευσίς του εἰς τὴν
κίνησιν τῶν Παλ.τῶν ὀφείλεται εἰς ἀγνὰ ἱδανικά,
ἁρίων τῶν ὁποίων ἐδυοίασε καὶ οἰκονομικὴν εὐρω-
στίαν καὶ θέσεις καὶ ἔνδοξον παρελθόν.

Ἐκεῖνοι ὅμως, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ τύχουν οὐδέποτε... τῆς Δεσποτικῆς συγγνώμης (!) εἶναι οἱ νεώ-

Ὁ Πανιερώτατος Πρ. Φλωρίνης
κ. Χρυσόστομος

Ὁ Σεβασμιώτατος Κυκλάδων
 κ. Γερμανός

νὰ σταυρώσουν!

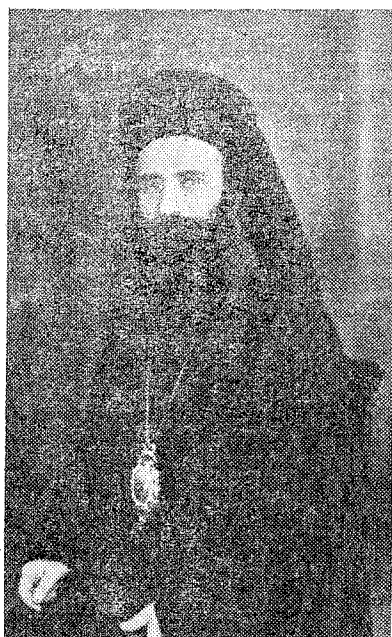
τεροι Ἀρχιερεῖς μας Χριστιανουπόλεως καὶ Διαν-
λειάς.

Ὁ Σεβασμιώτατος Χριστιανουπόλεως, ἀγαπητὸν
τέκνον τῆς Ἐλευσίνος, ἐφοίτησε εἰς τὴν Θεολογι-
κὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Καθ' ἣν
ἐποχὴν ἄλλοι κατέβαλον τεράστια μέσα διὰ νὰ ἀπο-
φύγουν στοιχειώδεις ὑποχρεώσεις, ἀναχωροῦντες εἰς
Ἀμερικὴν ἢ προσκυλῶμενοι ὁστρακωδῶς εἰς τὰς
Ἀθήνας, ὁ τότε Ἀρχιμανδρίτης Χριστόφορος Χατ-
ζῆς ἐκακοπάθησε καὶ ἐταλαιπωρήθη εἰς τὴν ζωὴν τῆς
Μάχης καὶ τοῦ στρατοπέδου, ἀπολουθήσας τὸν Ἑθνι-
κὸν μας στρατὸν εἰς ὅλας τὰς ἡρωϊκὰς καὶ νικηφόρους
ἐξορμήσεις ἀπὸ τοῦ 1912-1922. Ἦτο αὐτός, πού ἐ-
γλύκανε τὸν πόνον τοῦ τραυματίου, πού ἐξομολόγησε
τὸν μελλοθάνατον, πού ἀντεκατέστησε τὴν οἰκογέ-
νειαν τοῦ ἡρωϊκοῦ νεκροῦ κατὰ τὴν τελευταίαν πο-
ρεΐαν. Ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς παρέστη πάντοτε πη-
σίον τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος. Διετέλεσεν ἐπί-
σης καθηγητὴς καὶ ἐφημέριος τῆς Στρατιωτικῆς
Σχολῆς Ἐνελπίδων. Τὸ παρελθόν του, ἀποκλείον
πᾶσαν ἰδιοτέλειαν ἢ ἄλλην σκοπιμότητα ἀποδει-
κνύει ὅτι τὸ μοναδικὸν κίνητρον τῆς προσχωρήσεώς
του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., ὀφείλεται εἰς
σεβασμὸν καὶ μόνον πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς Ὁρθο-
δοξίας.

Ἀλλὰ τί νὰ εἴπωμεν διὰ τὸ κόσμημα καὶ τὸν
εὐεργέτην τῆς κοινωνίας τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπί-
σκοπον Διανλείας κ. *Πολύκαρπον*;

Ὁ Σεβασμ. Χριστιανουπόλεως
κ. Χριστόφορος

Ὁ Σεβασμ. Διανλείας
κ. Πολύκαρπος

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πλειονότης τῶν κληρικῶν
ἐκμεταλλεύεται τὸ κύρος καὶ τὸ σχῆμα του, διὰ νὰ
χρηματισθῇ, ὁ ἱεροδιάκονος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀρχι-
μανδρίτης Πολύκαρπος Διώσης, μετὰ τὴν ἀποπερά-
τωσιν τῶν θεολογικῶν του σπουδῶν εἰς τὸ Πανεπι-
στήμιον Ἀθηνῶν, εἰργάζετο ἕια τὴν συγκρότησιν
τῶν δύο περιφερῶν Ὁρφανοτροφείων τὰ ὁποῖα κο-
μοῦν τὸν Πειραιᾶ καὶ περιφρουροῦν τὴν ὁρφάνειαν,
ἀποδίδοντα εἰς τὴν κοινωνίαν ἐναρέτους καὶ χρη-
στοὺς πολίτας. Μία ἐπίσκεψις εἰς τὰ ὁρφανοτροφεία
αὐτὰ συγκινεῖ τὸν ἐπισκέπτην καὶ προκαλεῖ τὸν
θαυμασμόν του, πρὸς τὴν μεγάλην ψυχὴν τοῦ φι-
λανθρώπου. Ἡ ἐργασία του αὐτὴ ἐτιμήθη ἀπὸ τὴν
Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν μὲ χρυσοῦν μετάλλιον.

Ἡ ἐκλεκτὴ λοιπὸν αὐτῇ φυσιογνωμία προσε-
χώρησεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Γ.Ο.Χ., μόνον καὶ μό-
νον διότι δὲν ἠνείχετο νὰ διασφύεται τὸ γόητρον
τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ διασπᾶται ἡ Ἐνότης τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Ἴδου λοιπὸν ποίους ζητοῦν νὰ σταυρώσουν.
Εὐεργέτας, καὶ ἀρίστους ἐπιστήμονας. Εἶναι δυνα-
τὸν νὰ ἐπιτύχουν αἱ ραδιουργίαι;

Ἡ πραγματικότης βροντοφωνεῖ Ο ΧΙ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς
ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ὑπὸ τοῦ Προέδρου
τῆς Συνόδου τῶν Παλαιοεορτολογιτῶν

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην τὸ παλαιὸν Ἐκκλησια-
στικὸν ἡμερολόγιον ἀποκαλεῖται ἀνευλαβῶς καρκινώμα.
Τὸ παλαιὸν εορτολόγιον δὲν ἀποτελεῖ καρκινώμα εἰς τὸ

Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μίαν ζωικὴν
ἀρτηρίαν, δι' ἣς διοχετεύεται τὸ καθαρὸν
ὀρθόδοξον αἷμα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἐκ-
κλησίας.

Καὶ τοῦτο, διότι ἡ διάταξις τοῦ εορτο-
λογίου ἀποτελοῦσα τὴν συνισταμένην τοῦ
ὑπὸ τῆς πρώτης Οἰκ. Συνόδου καθιερωθέν-
τος Πασχαλίου κανόνος, κατωχύρωσε διὰ
τῶν αἰώνων τὴν χρυσὴν ἄλυσσον ὅλων τῶν
ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν
πυξίδα τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας. Δι' ὃ καὶ
ἡ αὐθαίρετος καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως
ἀπασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ
μονομερὲς ἀντικατάστασις τοῦ Ἰουλιανοῦ
ἡμερολογίου διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ τοιοῦτου
διέσπαρε τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ
εορτασμῷ τῶν εορτῶν καὶ ἐπήνεγκε τὴν
ἀναστάσιμιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν λειτουργ-
γιῶν καὶ διαφόρους μεταβολὰς εἰς τὰς ἡμέ-
ρας τῶν νηστειῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ψυ-
χῆς καθαρῶν.

Τούτου ἕνεκα τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολό-
γιον κατεδικάσθη ὑπὸ Πανρθοδόξων Συ-
νόδων 1583, 1587, καὶ 1593 καὶ ὑπὸ πιασῶν
τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὡς αἰκίαι ἡγεί-
ρειο ζήτημα Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου,
κατεδικάζετο τοῦτο ὡς ἀγνοίᾳ θόδοξον καὶ
ὡς μέσον προσηλυτισμοῦ. Ἐντεῦθεν γίνεται
δηλόν, ὅτι τὸ παλαιὸν εορτολόγιον δὲν ἀπο-
τελεῖ καρκινώμα, ἀλλὰ θεσμὸν ἱερὸν, ὃν ἐ-
θέσπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνεξαργήτως τῆς

χρονικῆς ἀκριβείας, ὅπως ἀσφαλίσωσι διὰ μέσου τῶν αἰώνων τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν ἑορτῶν καὶ τῇ τηρήσει τῶν νηστειῶν καὶ θέσωσιν ἐπὶ πλέον ἓνα αἰσθητὸν φραγμὸν μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τῶν αἰρετικῶν.

Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου δὲν ἔσχεν ἡ Πολιτεία, ὡς ἐσφαλμένως διατείνεται ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας. Ἀποδείξει τοῦτου εἶναι τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β', καθ' ὃ διὰ μὲν τὴν Πολιτείαν καθιερώθη τὸ νέον ἡμερολόγιον, διὰ δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἐκυρώθη καὶ πολιτικῶς τὸ ἰδικὸν τῆς ἡμερολογίου διὰ τὰς ἑορτάς καὶ Ἐκκλησιαστικὰς τελετάς.

Καὶ εἰς τοῦτο εἶναι, ἀξία ἐπαίνου ἡ Πολιτεία διότι ἐσέβασθη τὴν παλαιὰν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

Ἡ διακρίνωσις τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς διατείνεται, ὅτι τὸ νέον ἡμερολόγιον δὲν προσκρούει εἰς τὰ δόγματα καὶ τοὺς θείους κανόνες καὶ τοὺς Ὁρθοδόξους Θεσμούς τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ὁ διίσχυρισμός οὗτος δὲν ἔχει ἀληθείας καὶ ὁρθότητος θεωροῦμεν περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἰδικούς μας λόγους, ἀφοῦ ἔχομεν τὴν καταδίκην τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ πανορθοδόξων Συνόδων, ὡς ἀνωτέρω εἰρήται, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὸ πόρισμα τῆς ἐκ νομομαθῶν καὶ Θεολόγων Καθηγητῶν συστάσεως ἐδικῆς ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου Ἐπιτροπῆς, ἀποφανθείσης ὅτι ἡ εἰσαγωγή τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκ. Ἐκκλησίᾳ θὰ δημιουργήσῃ λόγον σχίσματος, θὰ καταστρέψῃ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἥτις περιελήφθη εἰς τὸ σύμβολον τῆς πίστεως καὶ θὰ ζημιώσῃ μεγάλως τὸ Ἐθνικὸν συμφέρον.

Ἐντεῦθεν γίνεται ὁ λόγος, ὅτι οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς ἡμερολογιακῆς παραδόσεως δὲν ὁρμῶνται ἀπὸ τυφλὸν φανατισμὸν καὶ ἐξ ἐλατηρίων προσοπικῶν, ὡς διατείνεται ἡ ἀνακοίνωσις, ἀλλ' ἐκ βαθείας ἐπιγνώσεως πρὸς τὴν ὁμολογίαν, ἣν ἔδωκαν κατὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῶν, ὅτι θὰ τηρήσωσιν ἀλόβητα καὶ ἀπαραχάρακτα πάντα, ὅσα παρέλαβον παρὰ τῶν Ἀγ. Οἰκ. Συνόδων.

Ἄν δὲ ἡμεῖς οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν ἐξήλθομεν ἀμέσως εἰς τὸν ἑορτολογικὸν ἀγῶνα, τοῦτο ἐπράξαμεν, ἵνα μὴ γίνωμεν αἴτιοι Σχίσματος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡλπίζομεν σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τὴν προσχώρησιν τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὸ νέον ἡμερολόγιον. Ἄλλ' ὅτε εἶδμεν οὗτο Σχίσμα ἐδημιουργήθη ὑπὸ τῶν παλαίημερολογιτῶν ἐμμενόντων εἰς τὰ Πατρια καὶ αἶεν ἡμῶν καὶ ὅτι τοῦτο, ἐλλείψει ποιμαντορικῆς ἐποπτείας καὶ καθοδηγήσεως, ἔξετεπτετο εἰς ἀκρότητα ἐπὶ ζημιᾷ τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἱεραρχίας, συνεπικυρούσης καὶ τῆς διαμαρτυρίας τῶν κατ' Ἀνατολὰς ἀρχιεργόνων Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ ἡμερολογιακῇ καινοτομίᾳ, τότε, ἀφοῦ μάτην ξηνητήσαμεν ὅλα τὰ εἰρηνικὰ μέσα, ἀπεδύθημεν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἵνα καθυσχάσωμεν τὴν ὁρθόδοξον συνειδήσιν ἡμῶν καὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ παλαιοῦ ἑορτολογίου καὶ ἵνα προλάβωμεν περισσότερα ἔκτροπα. Καὶ ἐὰν ἡ Μονὴ τῆς Κερατέας μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου δυνάμεκται ἡμᾶς (ἐν ἔτει 1937) καὶ διατέλει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὸν ἔλεγχον ἡμῶν, δὲν θὰ ἐλάμβανον χώραν τὰ ἀποκαληφθέντα σκάνδαλα καὶ δὲν θάἐγίνετο ἡ ἡγεσία τῆς Μονῆς θέατρον καὶ ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους.

Καὶ ἐνῷ ἡ Ἱεραρχία χάριν τοῦ κύρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γοήτρου αὐτῆς ἔδει νὰ ἐσηγηθῇ εἰς ἓνα Μητροπολίτην νὰ ὑποκριθῇ τὸν παλαίημερολογίτην, καὶ νὰ τ.θ.ῇ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν παλαίημερολογιτῶν, ὅπως συγκατήσῃ τὸν ἀγῶνα εἰς τὰ ὅρια τὰ Κανονικά, μόλις ἐξήλθον εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἰδεολόγοι Ἀρχιερεῖς, ὅπως κατευθύνωσιν αὐτὸν καὶ συγκατήσωσιν εἰς τὰ πλαίσια τῶν ἱερῶν Κανόνων, ῥάγδην ἐπέπεσαν οἱ καινοτόμοι Ἀρχιερεῖς κατ' αὐτὸν, προβάλλοντας ἀμέσως, αἶεν οὐδὲν ὀφειλόμενον μέσου, ὑπὸ τῶν Κανόνων προβλεπομένου εἰς τὴν καθάρσει αὐτῶν καὶ τὸν πενταετὴ περιορισμὸν εἰς ἀποκέντρους μονὰς, ὡς εἰς φυλακὰς.

Ἡ ἀμελέτης καὶ ἀψυχολόγητος αὕτη ποινικὴ πράξις τῆς Ἱεραρχίας, ἡ παρὰ πάντα θεῖον καὶ ἀνθρώπινον θεσμὸν ἐπιβληθεῖσα εἰς Ἀρχιερεῖς, στυλοβάτας καὶ

ἀμύντορας τῶν πατρῶων παραδόσεων, εἶναι ἐκεῖνο, ὃ περ' προκαλέσεν τὴν ἔξαπν τῶν παθῶν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ παλαίημερολογικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὅχι ἡ ἀσυνδοσία αὐτοῦ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ὡς διίσχυρίζεται τὸ ὑπόμνημα τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς, σκοπίμως διαστρεβλώσης πρόσωπα καὶ πράγματα.

Δυστυχῶς δὲν ἠθέλησεν ἡ Διοικ. Ἱεραρχία νὰ πεῖσθῃ παρ' ὅλα τὰ γραφόμενα παρ' ἡμῶν, ὅτι εἰς τὴν ψυχὴν τῶν παλαίημερολογιτῶν ἐδημιουργήθη ἐν καθέστῳ ὁρθοδόξου συνειδήσεως, ὅπερ, οὐ μόνον δὲν ἐπιδέχεται βίαν καὶ πίεσιν πρὸς ἐκρίζωσίν του, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐνισχύεται καὶ ριζοῦται διὰ τῶν ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀπανθρώπων βλαιοπραγιῶν.

Πολὺ ἐσφαλμένη εἶναι ἡ ἰδέα τῆς Ἱεραρχίας ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἐλύετο, ἂν ἡ Κιβέρνησις ἐξενέλει τὰ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὑποδειχθέντα βίαια καὶ ἀναχρονιστικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἐμμενόντων εἰς τὸ Παλαιὸν ἑορτολόγιον ἐκ λόγων καθαρῶς Ὁρθοδόξου συνειδήσεως.

Ἄλλως τε τῶν μέτρων τούτων χρῆσιν ἔκαμνε ἡ Κυβέρνησις χάριν τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα μετ' ἐξουσίας τοῦ κυβερνητικοῦ κύρους καὶ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τοῦ προστατεύοντος τὰς παραδόσεις καὶ τὴν ὁρθοδοξίαν καὶ ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως καὶ τοῦ σώματος, ἀντὶ νὰ κατενύκτωσιν, ἐπιμύλλον ἐφ' ἀνάγκην τοὺς παλαίημερολογίτας. Εἶναι ὅντως πολὺ θλιβερὰ ἡ ὑπὸ τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς γινομένη σύγκρισις καὶ συσχέτισις τῆς ἡμετέρας καὶ εὐσυνειδήτου παρατάξεως πρὸς τὴν ἡμιστά συνειδετήν παρατάξιν τοῦ μεταστάντος Ματθαίου, παριστώσης ἀμφοτέρας τὰς παρατάξεις ὡς συναγωνιζομένης εἰς πλειοδοσίαν ὡς λέγει ἡ ἀνακοίνωσις ἀπεχθοῦς φανατισμοῦ καὶ ἀγρυπτικῆς δημοκρατίας, ἵνα ῥῆθῃ ἐξ ἀφορισμῶν τῶν ἐκτρόπων καὶ ἀκόσμων σκηνῶν τῆς Μονῆς Κερατέας εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν ὑγίαν καὶ σωφρονιστικὴν παρατάξιν ἡμῶν τῶν ἰδεολόγων. Διότι ἡλίως φαεινότερον ἐκ τῶν ἑργῶν ἐκατέρωθεν τῶν παρατάξεων κατεδείχθη, ὅτι ἡ μὲν παρατάξις τοῦ μεταστάντος Ματθαίου καὶ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ περιβάλλοντος ἐξέλαβε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὡς ἐπιχείρησιν καὶ συνεσώρευσε μεγάλην περιουσίαν, ἐνῷ ἡ ἡμετέρα παρατάξις ἐξέλαβεν αὐτὸν ὡς ἰδέαν, καὶ οὐ μόνον οὐδὲν ὄφελος ἐκ τούτων ἐκαρπώθη, ἀλλὰ καὶ πολὺ ὀλιγώρως ἐζημιώθη διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης σκοπίμως διατείνεται εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι καὶ ἡμεῖς οἱ πρότερον συντηρητικοὶ καὶ μετριοπαθεῖς εἴτα ὑπερηχονίσσαμεν εἰς φανατισμὸν ἢν παρατάξιν τοῦ Ματθαίου, κηρύττοντες τὴν κρατούσαν Ἱεραρχίαν σχισματικὴν, τὰ δὲ μυστήρια αὐτῆς ὡς στερούμενα τῆς χάριτος μόνον καὶ μόνον, ἵνα ὑποκατασταθῶμεν, ὡς λέγει, αὕτη, εἰς τὴν ταρασίαν περιουσίαν ἣν ἡ ἀντίπαλος παρατάξις διὰ μέσον ἀθεμάτων ἐκτίσαστο, πορισμὸν ποιουμένη τὴν εὐσέβειαν.

Οὐδὲν καὶ τοῦ διίσχυρισμοῦ τούτου φευδέστερον καὶ ἀνακριβέστερον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡμεῖς, παρ' ὅλον τὸν ἄγριον διωγμὸν, ὃν ἐκίνησεν κατ' ἡμῶν ἡ καινοτομήσασα Ἱεραρχία, ἀπεφύγομεν κατ' ἑσχάς ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐννοίαν τῆς Ἐκκλησίας νὰ κηρύξωμεν αὐτὴν ὡς σχισματικὴν δι' Ἐκκλησιαστικῆς ἐγκυκλίου, ἐνῷ αὕτη ἐκίρηξεν ἡμᾶς σχισματικούς ἐπὶ δικαστηρίῳ, διαζύσσοντάς τοὺς ἡμετέρους Ἐπισκόπους Μεγαρίδος καὶ Διαιυλείας, ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν κατ' αὐτῶν καθαιρετικὴν ἀπόφασιν. Ἄλλ' ὅταν εἶδωμεν, ὅτι ἡ Διοικοῦσα Σύνοδος ἔλαβεν ἀπόφασιν νὰ θεωρῇ παρὰ πάντα ἱερὸν καὶ τὴν ἰωνόβιον πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἄκυρα τὰ μυστήρια ἡμῶν, τῶν ἀραιοφῶν ὁρθοδόξων, καὶ χωρὶς φόβου Θεοῦ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ταῦτα ἐπὶ κα ἀρραχώσει τὸ κύριον τῶν μυστηρίων, τότε καὶ ἡμεῖς ἐν ἀμύνη εὐρησκόμενοι ἐξαπελύσαμεν τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον πρὸς καθυσχάσιν τῆς ἐξεγερθείσης συνειδήσεως τοῦ ποιμνίου ἡμῶν καὶ οὐχὶ πρὸς νεισισημὸν τῆς παρουσίας τῆς Μονῆς Κερατέας. Ἴσως ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς τούτου πόθου νὰ βαυκαλίζεται ἡ Συνδικτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποδεικνύουσα τὴν διάλυσιν τῆς πλουσίας ταύτης Μονῆς, ἵνα κατὰσχῇ τὴν περιουσίαν αὐτῆς. Ὡσαύτως σκοπίμως ἡ Διοικοῦσα Σύνοδος ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῶν ἀποκαληφθέντων σκανδάλων περὶ τὴν Μονὴν τῆς Κερατέας οὐ μόνον καὶ εἰς ἡμᾶς, τοὺς μὴ ἔχοντας οὐδεμίαν σχέσιν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ὑπαίτιων καὶ μό-

νων ὑπευθύνων ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἰδεολογίαν τοῦ πατρὶος ἐκρηγοῦντος, κολακευομένη ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἐκ τῆς ἀφορμῆς τῆς Κερατίας θὰ δυνηθῇ νὰ καταργήσῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Τέλος προκειμένου περὶ τοῦ διίσχυρισμοῦ τῆς ἀνακοινώσεως, ὅτι ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία μεγαθύμως φερομένη προσέφερεν εἰς τοὺς Παλαιοημερολογίτας καὶ ἰδίας Ἐκκλησίας καὶ κανονικοὺς ἱερεῖς πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν Θρησκευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν, μὲ τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ τοῦτο, δὲν τυγχάνει ἀληθές. Διότι τὸ μέτρον τοῦτο ὅπερ εἰσηγήθη ἡ τότε Κυβέρνησις ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐντόνως ἀπέκρουσαν οἱ Παλαιοημερολογίται, οἵτινες δὲν δέχονται χάριν καὶ ἀγισμὸν παρὰ τῶν νεοημερολογιτῶν ἀπεδοκιμασέν καὶ ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, ὡς μεταβάλλον τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου εἰς ἀπλὰ φωνόγραφα ὑπηρετοῦντας τὰς Θρησκευτικὰς τελετάς, χωρὶς ὅτι λευτεροὶ καὶ μετέωροι ψυχικῶς εἰς αὐτάς. Ὡς αὐτὸς ἀνακριβὴς εἶναι καὶ ὁ διίσχυρισμός ὅτι οἱ τιμωρούμενοι κληρικοὶ διὰ κανονικὰς παραβάσεις ὑπὸ τῆς Κρατοσύνης Ἱεραρχίας γίνονται δεκτοὶ ἀνεξετάτως, ὅφ' ἡμῶν, ἐκτὸς βεβαίως τῶν τιμωρουμένων διὰ λόγους τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν διίσχυρισμόν, ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως Χρυσόφορος καὶ Διανταίης Πολύκαρπος, ἀπεδέχθησαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, καθ' ἣν οἱ τοι ὑπεβιάσθησαν ἀπὸ τὸν βίθμὸν τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Πρεσβυτέρου τοῦτο ὅπερ χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ 29ου Κανόνος τῆς Δι. Οἰκουμένης Συνόδου ὡς ἱεροσυλία, θεωροῦμεν περιττὴν οἰανδήποτε ἀνασκευὴν τοῦτου ἀφοῦ φυλάσσεται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Συνόδου ἡ ἔγγραφος διαμαρτυρία αὐτῶν, ἀρνούμενων τὸν τοιοῦτον ἱερόσυλον ὑποβιβασμόν.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ζήτημα τῆς προμηθείας τοῦ Ἁγίου Μύρου ἐξ Ἁγίου Ὄρους μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου εἰς Μονὰς, ἐνθα δὲν τελοῦνται βαπτίσαις γνωρίζει καλλιτερον παντὸς ἄλλου ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία, ὅτι τὸ Ἁγιον Μῦρον χρησιμοποιοῦται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας διμύον εἰς βαπτίσαις ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐγκαινιασμόν Ναῶν, ὑπαρχόντων βεβαίως εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ὡς κατακλείδα τῆς ἀπαντήσεως ταύτης ἃς μοι ἐπιτρέψῃ ἡ Διοικοῦσα Σύνοδος καὶ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις νὰ ἀπευθύνω εὐλαβῆς εἰς τοὺς ἀπαρτίζοντας τὰς δύο ταύτας ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τὴν ταπεινὴν ἡμῶν παράκλησιν, ὅπως οὗτοι Θεοῦ φωτίζοντας, ἐξαρθῶσιν εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἀποστολῆς καὶ τὴν κρισιμότητα τῶν καιρῶν οὗς, κωμάσιν, οἷς οἶδε Κύριος, διατρέχει ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος, καὶ ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ αὐτῶν συνέσει καὶ περικοφα αὐτοκρίσει νὰ μὴ ταράξωσι τὰς θρησκευτικὰς συνειδήσεις χιλιάδων ἰθνηκοφρόνων πολιτῶν καὶ ἀκραϊφῶν ὀρθοδόξων. καὶ δὴ καθ' ὃν χρόνον τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, ἐν οἷς πρωτεύει ἡ θρησκευτικὴ συνείδησις κατοχυρώθησαν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν. Διὸ καὶ παρακαλοῦνται οὗτοι ὅπως δεῖξωσι τὸν ὀφειλόμενον σεβασμόν πρὸς τοὺς ἐργάτας καὶ στυλοβάτας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τοῦτο μέχρις οὗ συνέλθῃ μία Πανορθόδοξος ἡ Μεγάλῃ Τοπικῇ Συνόδῳ, μόνῃ ἀρμοδίᾳ νὰ λύσῃ ἐγκύτως καὶ τελεσιδικίᾳ τὸ ἀπὸ 25ετίας σοβοῦν σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα. Δὴ Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος τὴν ὑπὸ πάνταν ποθομένην εἰρήνην καὶ εὐστάθειαν, ὅπως ἀμφοτέρω ταῦτα τὰ ἰδεώδη ὀδηγήσωσι τοὺς πάντας εἰς τὴν μεγαλοῦριαν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς Δόξαν τῆς Ἐκκλησίας.

† Ὁ πρῶτον Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

«Ὅλα τὰ θρησκευτικὰ καὶ Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, θὰ τὰ βρῆτε εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον «ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

Στοὰ Φέξη 72 Ἀθῆναι

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΙ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ

Μετὰ τὰς ἐπικινδύνους καὶ ἀνησυχτικὰς πληροφροῦς τὸ Κέντρον προέβη εἰς τὴν ἐκπόνησιν προγράμματος ἀγῶνος, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν παντὸς ἐνδεχομένου. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεκροτήθησαν 2 ἐπιτροπαί. Ἡ πρώτη Συνδική, ἀντιπροσώπεύουσαι τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. Εἰς αὐτὴν συμμετέχουν οἱ ἀρχιμανδρίται: Πρωτοσύγγελλος Ἀλέξανδρος Γρηγορόπουλος, Ἀνθίμος Πρεσβύτερος, Ἀνάκιος Παπᾶς, Παρθένιος Σινοῦλης καὶ Λογγίνος Χατζησιφάνου. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς ὤρισθη ὁ κ. Σταῦρος Καραμήτσος. Ἡ δευτέρα Ἐπιτροπή, Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος συνεκροτήθη ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κ. καὶ παλαιὰ ἀξιόλογα στελεχὴ τοῦ Ἀγῶνος.

Σκοπὸς τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς εἶναι ἡ διεξαγωγὴ τοῦ Ἀγῶνος καὶ ἡ χρησιμοποίησις παντὸς λυσιτελοῦς μέσου. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ προέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἀπὸ τοῦ ἡμερησίου τύπου, δι' ὧν διεμαρτύρετο καὶ ἐπεξήτει κατανόησιν ἐν μέρους τῶν ἀρμοδίων. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπίσης δι' εἰδικὸν ἀνακοινωθέντος ἐκέλευσε τὰ παραρτήματα νὰ διαμαρτυρηθῶσι. Εἶναι πρὸς τιμὴν ὅλων τῶν ἀδελφῶν τῶν παραρτημάτων νὰ λεχθῇ ἡ προθυμία καὶ ὁ ζήλος των. Εἰς τὰς Ἀθήνας καταφθάνουν Ἐπιτροπαὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω προσῆλθον ἀντιπρόσωποι Χαλκίδος, Θηβῶν, Σερραίων, Ἁγίου Πνεύματος, Αἰβάρας, Θάσου, Μακεδονοῦλου, Στυλίδος, Λαμίας, Πουγκανίων, Δομοκοῦ, Σπάργης, καὶ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς, Καβάλλας Θεσσαλονίκης, Κορίνθου καὶ ἄλλων μερῶν τῆς Πατρίδος μας. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὗτοι ἐπεσκέφθησαν ὅλους τοὺς ἀρμοδίους καὶ ἐπέδωσαν σχετικὰ ὑπομνήματα. Ἐν τῷ μεταξὺ Ἐπιτροπαὶ ἐνοριτῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἀνῆρχοντο εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ ἐπέδιδον ὑπομνήματα. Ἐξ ὅλων δὲ τῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος κατέφθαναν καὶ καταφθάνουν ἀρθρὰ τῆλματα. Ἀπὸ τὸν συναγεμῶν αὐτῶν δὲν ὑπέστησαν οὔτε καὶ αἱ γυναῖκες. Μητέρες φρονευνθέντων παιδιῶν μὲ συγκινητικὸν ὑπόμνημα (τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν ἄλλαχού), ἀνῆλθον εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Ἡ κατάστασις δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ, χωρὶς νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολή, ὡς παλλομένη καὶ πανελήνιος συναγεμῶς.

Κατὰ τὴν ὁλὴν αὐτῆς τῆς ἐξελέξεως ἀποδεικνύεται τὸ ἀκατάβλητον σθένος τῶν ὁπαδῶν τῶν Γ.Ο.Χ. νὰ μὴ δεχθῶν συμβιβασμοὺς καὶ νὰ μὴ παραιτηθῶν τῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Ὅλοι αὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἀποτελοῦν ἀκαταγώνιστα δυνάμεις, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸ πείσμα καὶ ἡ μυαλλοδοξία τῶν Ἐπισκοπῶν τῆς Κρατοσύνης Ἐκκλησίας.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν τοῦ συναγεμῶν ἡ Πολιτεία ἀντελήφθη ὅτι ἔχει ἀπέναντί της πολὺν ἀσθενεῖαν, οἱ ὁποῖοι ἐπιμένουν εἰς κατοχύρωσιν τοῦ νομίμου δικαϊώματός των, τῆς Ἐλευθερίας. Ὁρῶμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἐστᾶθι εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς της, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δημοσίας Τάξεως ἀξιότιμον κ. Α. Θεολογίτη εἰς τὸν τύπον, δι' οὗ δηλοῖ ὅτι «οἱ πολῖται ἀνέρχονται εἰς ἀνεκτάς ἐκατοντάδας χιλιάδων καὶ δικαιοῦνται ἀμερίστου συνταγματικῆς προστασίας».

Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Κυβερνήσεως θὰ εὐθυγραμμίσουν τὴν μὲν πολιτικὴν, ἡ ὁποία θὰ τιμῇ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ γαλήνην καὶ ὁμόνοιαν.

Πάντως ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὰς ἐπάλξεις.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

«Ὅλοι αἱ ἐφημερίδες σχολιάζουν τὸ ζήτημα τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ἐχουν τὸ δικαίωμα ὅλων τὰ σχόλια χαρακτηρίζονται διὰ τὴν σεμνότητα καὶ τὴν ἐλαφρότητα, δόσιν τῆς Εἰρωνείας. Ἐκείνη ὅμως ἡ ὁποία σχολιάζει κατὰ τρόπον δοτικὸν καὶ μακιακόν, προδίδοντα σκοτεινὴν ἐμπάθειαν εἶναι ἡ «Ἐστία» λυποῦμεθα διότι ἀναγνώμεθα σ' ἐνα φῶλλον τῆς περιοπῆς τῆς «Ἐστίας» νὰ ὁμολογήσωμεν «Ἐξέστι Κλαζομένοις ἀσχημονεῖν» καὶ νὰ παραδώσωμεν τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν εἰς τὴν δημοσίαν περιφρόνησιν.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

(Σωματεῖον Ἀνεγνωρισμένον)

Σέρραι τῇ 24ῃ Νοεμβρίου 1950

Ἐξοχώτατε

Ἡ Κοινότης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Σερρῶν διαμαρτύρεται διὰ τὸν ἄδικον καὶ ξένον πρὸς τὴν πραγματικότητα, συσχετισμὸν ὑπὸ τοῦ ἡμερησίου τύπου ὄλων τῶν παλαιοημερολογιτῶν μετὰ τοὺς ὑποδίκους παράγοντας τῆς Μονῆς Κερατέας, οἱ ὅποιοι λόγῳ ὕλικῶν συμφερόντων τῶν ἔχουν ἀποστατήσῃ πρό πολλοῦ καὶ οὐδέποτε ἡ Μονὴ Κερατέας ἀντιπροσώπευσε τὴν κίνησιν τῶν παλαιοημερολογιτῶν. Ἡμεῖς, θεωροῦμεν ὡς πνευματικὴν ἡγεσίαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ὁποίαν συγκροτοῦν οἱ ἀριστεῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας καὶ τὰ εὐγενέστερα παραστήματα τοῦ Ἑλλην. Λαοῦ, ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Κυκλάδων Γερμανός, ὁ Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρος καὶ ὁ Διαυλείας Πολύκαρπος.

Πᾶσα δὲ ἄλλη ὁμάδα, ὑφισταμένη ἐκ συμφεροντολογικῶν καὶ μόνον λόγων ὡς τὸ περιβάλλον τῆς Μονῆς Κερατέας χαρακτηρίζομεν ὅχι μόνον τώρα, ἀλλὰ πάντοτε, ὡς δημοκόπους ἐκμεταλλευτὰς καὶ ξένους πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγομεν. Τὰς δὲ πράξεις καὶ ἐνεργείας αὐτῶν ὅπως δῆποτε χαρακτηρίσῃ αὐτὰς ἡ Δικαιοσύνη τῆς πατρίδος μας, ἀγνοοῦμεν μὴ φέροντες οὐδεμίαν ἀπολύτως εὐθύνην δι' αὐτάς.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους διαμαρτυροῦμεθα διὰ τὸν ἄσ οχον αὐτὸν συσχετισμὸν καὶ ἀξιόμην κατὰ λόγον στοιχειώδους δικαιοσύνης ἀντικειμενικὸν καταλογισμὸν τῶν εὐθυνῶν καὶ ὅχι προκατελημμένην καὶ ἐμπαθῇ ἐπιθέσιν.

Διὰ τὴν Κοινότητα Γ.Ο.Χ. Σερρῶν

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἄ. α.

Βλᾶσ. Χριστοφορίδης Σταῦρος Κομνηνός
(ἀντιπρόεδρος)

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ὡς προαναγγεilaμεν εἰς προηγούμενα τεύχη, ἔξετυπώθησαν καὶ πωλοῦνται ἐν τοῖς Γραφείοις μας καὶ ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ Στοᾶ Φέξη 72 Ἡμερολόγια.

Αἱ τιμαὶ αὐτῶν ὠρίσθησαν ὡς ἑξῆς :

Τοίχου	Δραχ.	7.000
Τσέπης	»	1.000
Ἐγκόλπια	»	10.000
Ἐπιτραπέζια	»	15.000
Βάσεις ἐπιτραπέζιων μετ'ἀλληλοι Νικέλιναι	»	20.000
Χαρτόνια ἡμερολογίων	»	2.000

Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ο ΛΑΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

Ἦτο ἴαν χαρακτηριστικὸν τῶν διαθέσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὸ ἐπεισόδιον τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτήρος τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας Ταμπουριῶν Πειραιῶς ἵνα ἀποδειχθῇ κατὰ πόσον ὁ λαὸς εἶναι μετὰ τὸ μέρος τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας εἰς τὰς μελεταζόμενας διώξεις ἐναντίον ἡμῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ἡ μῆνις ἐστρέφετο ἐναντίον πολὺ γνωστοῦ προσώπου ἐκτιμωμένου ὑπὸ ὁλοκλήρου τῆς Κοινωνίας τοῦ Παιραιῶς τοῦ Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. Πολύκαρπου καὶ μόλις ἠκούσθη δι καταξῆται διὰ τὴν ἀπολογηθῇ ἐνώπιον τῆς Κρατούσης Ἱεραρχίας τὴν ὁποίαν πολλάκις ἀπεκήρυξε διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐπιθυμῶν νὰ μὴ εἶναι Ἐνοχος τῆς Ἡμερολογιακῆς καινοτομίας Ὀλόκληρον τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἀπήντησεν: Αἰσχος! αἰσχος! Διὰ τὴν ἀπολογισθῇ; Διὰ τὰ μεγάλα τοῦ ἔργου ἢ τὰ θεῖα τοῦ λόγου;

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀεγρᾶφι ἡ εἰδησις, ὅτι ἐωρτάσθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ ἡμέρα τῆς Διακηρύξεως τῶν ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων. Εἰς τὴν ἐορτὴν αὐτὴν δὲν ἔλαβε μέρος ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία. Αὐτὸ βεβαίως ἦτο ἐπόμενον. Ὅπου λείπει ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην προσωπικότητα ἐκεῖ δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων. Πολλοὶ ὅμως φοβούμεθα, ὅτι καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον ἡ βάση αὐτῶν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἡ ἐλευθερία τῆς θερησκευτικῆς συνειδήσεως, ἀπειλεῖται καὶ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸ καλογερικὸν πείσμα τῆς οἰκῆς τῆς Φιλοθέης. Δὲν γνωρίζομεν ποῖαν γνώμην θὰ σχηματίσῃ ὁ Ὁργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἐὰν πληροφωρηθῇ δι' ἐν ἐκτεντὸν τοῦ μέλους, ἡ Ἑλλάς, ποδοπατεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῆς θερησκευτικῆς συνειδήσεως. Ἀς προσέξῃ λοιπὸν τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ διατηρήσῃ ἀσπλον τὴν ἐλληνικὴν τιμὴν εἰς τὴν παγκόσμιον συνείδησιν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστώμεν καὶ πάλιν γνωστὸν εἰς τὰ παραρτήματα καὶ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁσάκις ἀποστέλλουν εἰς τὰ γραφεῖα ἐπιταγὰς, νὰ ἀναγράφωσιν ὀπισθεν αὐτῶν διὰ ποῖον σκοπὸν προσερίζονται τὰ χρήματα ταῦτα. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ διευκολύνεται ἡ Διαχείρησις τῶν γραφείων καὶ ἐπισπεύδεται ἡ τακτοποίησις.

(Ἐκ τῶν γραφείων)

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθῆνας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ
Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργίου
Θεμιστοκλέους 33— Ἀθῆναι